

Tarina aakkosista

Alku. Olipa kerran aakkoset, jotka kehittyivät 700 vuotta ennen ajanlaskun alkua. Monien mielestä aakkoset ovat vain merkkejä, joiden avulla kirjoitetaan, mutta oikeastaan ne ovat paljon muutakin. Aakkosilla on oma yhteiskuntansa, jossa jokaisella aakkosella on oma tehtävänsä: A on kaikkien aakkosten hallitsija, jonka neuvonantajana toimii B. A:n ja B:n henkivartijana toimii C. Edellä mainitut aakkoset muodostavat aakkoshovin, tärkeiden aakkosten joukon. D toimii eräänlaisena välikappaleena aakkoshovin ja muiden aakkosten välissä. Aakkoset olivat tyytyväisiä elämäänsä eivätkä olleet kovinkaan puheliaita.

Eräänä aurinkoisena aamuna Ö:lle kuitenkin riitti. Hän oli kyllästynyt olemaan viimeinen aakkonen ja ajatteli mielessään: "Nyt on aika tehdä asialle jotain. Tuo on kyhöttänyt tuossa jo iät ja ajat!" Puhuessaan "tuosta" hän tarkoitti vieressään olevaa Ä:tä. Sitten Ö tuumaili, pitäisikö hänen pyytää Ä:tä vaihtamaan paikkaa kanssaan. "Psst... Olet ollut tuolla paikalla niin kauan kuin muistan, joten olisi jo korkea aika vaihtaa paikkaa! Voisimmeko tehdä niin?" Ö rohkeni hetken miettimisen jälkeen kysymään. Se oli ensimmäinen kerta pitkään aikaan aakkosten historiassa, kun aakkonen, joka ei kuulunut aakkoshoviin, ryhtyy puhumaan toiselle aakkoselle. Ö odotti hetken, muttei saanut vastausta. "Etkö nyt vain voisi kertoa, onko pyyntöni toteuttaminen mahdollista?" hän tivasi ja potkaisu Ä:tä. "Hyvä on, hyvä on! Minä vastaan. Ajattelin vain, että muut aakkoset varmasti ihmettelisivät, jos me kaksi vain ryhtyisimme ykskaks puhumaan", Ä vastasi viimein kyllästyttyään Ö:n kärsimättömyyteen. "No, anna palaa! Miten on asian laita?" "Ja mitäpä luulet! Ei tietenkään, en suostuisi vaihtamaan paikkaa kanssasi mistään hinnasta. Olisi kamalaa alistua viimeisen aakkosen virkaan!" Ä vastasi hyvin kiukkuisesti. "Oletko sattumoisin miettinyt, että minä olen ollut jo vuosikaudet siinä virassa. Mitä voisit sitten tehdä?" Ö tiedusteli. "Voisit vaikka osallistua nerokkaan suunnitelmani toteutukseen!" Ä tarjosi. "Jaa, no millainen suunnitelma se sitten on?" "Olen näet jo pitkän aikaa laatinut suunnitelmaa siitä, kuinka varastaa P:n paikka aakkosjärjestyksessä, ja se on nyt valmis!" Ä kertoi ylpeänä. "Enpä usko sen olevan hyvä ajatus! Kai tiedät, että P:llä on sanat paras ja pamauttaa?" Ö epäro. "Älä huoli. Lupaen, että kaikki sujuu hyvin!" "Hyvä on. Suostun, jos saan itselleni P:n jälkeisen paikan", Ö ilmoitti. Ja näin aakkoset alkoivat toteuttaa ilkkurista suunnitelmaansa.

Suunnitelman ensimmäinen vaihe oli Ä:n kaappaaminen. Ensin heidän täytyi hiipiä Ä:n taakse ja sen jälkeen hypätä hänen päälleen. "Mitä ihmettä te puuhaatte!" Ä huusi heidän kaapattuaan hänet. Kaappaus kuitenkin onnistui, jonka jälkeen he siirtyivät toteuttamaan suunnitelman seuraavaa vaihetta, johon kuului Ä:n päällä purjehtiminen T:n luokse ja teleportin lainaaminen T:ltä. "Mihin me teleporttia tarvitsemme?" Ö hämmästeli. "Saatpa nähdä", Ä kertoi ja alkoi kääntää Ä-parasta tehtyä laivaa kohti T:tä. Merivesi oli tähän aikaan vuodesta lämmintä. Sen lämpötilaa sääteli L:n lämpökeskus, joka sijaitsi L:n lähetyvillä.

Tässä vaiheessa A sai sähköpostia S:ltä, joka oli huomannut, että Ä, Ä ja Ö olivat poistuneet paikoiltaan. "Voi ei! Mitä ihmettä alamaiseni puuhaavat! Tällaista ei ole tapahtunut sitten tuhansiin vuosiin", A ihmetteli. Onneksi A:lla oli neuvonantaja B, joka vastasi pulmaan kuin pulmaan: "Epäilen, että he ovat olleet tyytymättömiä paikkoihinsa ja poistuneet niiltä! Lähetä E:n etsivät selvittämään asioita." "Niin teen, B. E, lähetä etsiväsi heti paikalla selvittämään, mitä on tekeillä!" A määräsi. Ja näin E:n etsivät lähtivät matkaan.

Tällä välin Ä ja Ö olivat päässeet jo U-lahteen asti. He alkoivat lähestyä hitaasti mutta varmasti T:tä, joka ei tiennyt Ä:n ja Ö:n aikeista vielä mitään. He päättivät yllättää T:n, mutta T huomasi heidät välittömästi. Onhan T tarkkaavainen! "Mitä ihmettä te kaksi täällä teette! Teidänhän pitäisi olla omilla paikoillanne tuolla noin!" T hämmästeli. "Tosiaan, niinhän meidän pitäisi. Tulimme lainaamaan sinulta teleporttia ja kaap... siis pyysimme mukaamme Ä:n, joka suostui toimimaan veneenämme", Ä valehteli. "Mihin te teleporttia tarvitsette?" "Z pyysi meitä valmistamaan hänelle perinteisiä vaahterasiirappivohveleita, mutta meillä kestäisi ikuisuus kävellä hakemaan sen reseptiä jostakin tuolta kaukaa!" Ö kertoi mahdollisimman vilpittömältä kuulostavalla äänellä. "Siinä

tapauksessa voin lainata sitä teille. Kuulostaa hyvältä käyttötarkoitukselta!” T innostui ja ojensi teleportin Ö:lle. Siinä samassa etsivät saapuivat U:n luokse. He eivät ehtineet huomata, että paikoiltaan poistuneet aakkoset olivat T:n luona, sillä juuri sillä hetkellä Ö teleporttasi itsensä ja Ä:n M:n luokse. Å-ressukka jäi maahan makaamaan. U:n kuulustelemisen jälkeen etsivät siirtyivät kuulustelemaan T:tä, joka kertoi, että Ä ja Ö olivat olleet hetki sitten hänen luonaan ja lainanneet teleportin. Etsivät kutsuivat H:n helikopterin noutamaan heidät. He huomasivat ilmasta käsin, että Ä ja Ö olivat M:n luona. He laskeutuivat M:n luokse ja löysivät Ä:n ja Ö:n sieltä. “Miksi ihmeessä ette ole paikoillanne?” yksi etsivistä kysyi. “Siinä teille pulma”, Ä sanoi, ja he molemmat teleporttasivat P:n luokse. Ä olikin tehnyt suunnitelmassaan suuren virheen: P:llä oli myös poliisit! P oli saanut englanninkielisen emailin etsiviltä, jossa kerrottiin, mitä oli tapahtunut, minkä vuoksi hänen poliisinsa olivat valmiusasemissa. Kun Ä ja Ö sitten saapuivat P:n luokse, poliisit pidättivät heidät syytettynä törkeästä paikalta lähtemisestä ja aakkosen hylkäämisestä. O:n oikeussalissa tapahtuneessa oikeudenkäynnissä Ä:lle ja Ö:lle määrättiin 700 vuoden vankeusrangaistus. Heidät siirrettiin V:n vankilaan ja Ä omalle paikalleen aakkosjärjestyksessä. Tähän väliin huomauttakaamme, että aakkoset elävät keskimäärin miljoonavuotiaiksi ja 700 vuotta on toiseksi pienin vankeusrangaistus, minkä aakkoselle voi antaa.

Vuodet vierivät, ja ihmiskunta oli joutunut sopeutumaan elämään ilman Ä:tä ja Ö:tä sillä välin, kun he olivat vankilassa. “Oli sinun syytäsi, että jouduin tänne! Jos olisimme vain vaihtaneet paikkaa keskenämme, emme olisi täällä!” Ö tuhahti vihaisesti. “Itsehän halusit halusit osallistua suunnitelman toteuttamiseen!” Ä tuhahti yhtä vihaisesti. He riitelivät joka päivä, eikä kumpikaan myöntänyt, että olisi tehnyt jotakin väärää, mikä aiheutti heidän vangitsemisensä. Vankilassa syötiin pääosin sellaisia ruokia, joita V:llä oli entuudestaan, kuten esimerkiksi vohveleita, vokkia, vesimelonia, vuorisalaattia, vadelmavanukasta, vispipuuroa ja verilettuja. Juomina tarjolla oli vettä sekä vaapukka- ja vadelmamehua. Toisinaan vankilaan tilattiin J:ltä pienenpieni ruokalaatikko, joka sisälsi vaihtelevasti jäätelöä, jauhelihaa ja joskus jopa juureksia. Ö:n suosikkiruokia vankilassa olivat vesimeloni ja vohvelit. Ä puolestaan piti vadelmavanukkaasta ja vokista.

Viimein koitti päivä, jolloin heidät vapautettaisiin. Ö ja Ä olivat niin kyllästyneitä vankilan oloihin, että he ryntäsivät suoraan omille aakkospaikoilleen. Päästyään paikoilleensa johtavan tien päähän he huomasivat jotakin yllättävää: Ä:n paikalla oli Å:n ruotsalaistyylinen ravintola ja Ö:n paikalla Å:n ruotsalainen huonekalukauppa Åkea. “Mitä tämä on, Å! Miksi puotisi ovat paikoillamme!” Ä tivasi ankarasti. “Miten niin teidän paikoillanne? A antoi minun ottaa entiset paikkanne haltuuni, koska ne olivat tyhjillään”, Å selitti. “Mu-mutta minne me sitten menemme?” Ö kysyi hätäntyneenä. “Ostakaa Åkeastani Å-pöytä ja muuttakaa sen alle!” “Hyvä on, Å. Teemme näin”, Ä ja Ö sanoivat ja ryhtyivät kävelemään Åkeaan päin. “Jos olisimme vain pysyneet silloin paikoillamme, emme olisi tässä”, Ä huokaisi. “Niinpä”, Ö sanoi astuessaan Åkean keltaisista ovista sisään. Pöydän he onnistuivat saamaan vankilasta saaduilla vuodevaate-huonekalukupongeilla. Seuraava yö vietettäisiin pöydän alla, eikä heillä olisi enää kunniaa toimia aakkosina yhdessäkään maailman kielessä. He raahasivat pöydän Å-lahden rantaan ja kävivät nukkumaan. Ö näki erikoista unta. Hetken kuluttua hän tajusi, että se oli A:n viestiuni, jossa kerrottiin, kuinka huomenna tulisi toimia. Sitten hän havahtui ja ajatteli: “Huomista Ä ei tule koskaan unohtamaan...”

Ä heräsi lounasaikaan seuraavana päivänä. A:n aurinko paistoi kirkkaasti taivaalla. Pöydän raahaaminen rantaan eilisiltana oli ollut hyvin raskasta, ja Ä oli nukkunut hyvin, vaikkakin Å-lahden rannan hiekka ei ollut aivan siitä pehmeimmästä päästä. Yksi asia oli kuitenkin pahasti pielessä: “Mitä ihmettä! Missä kaikki muut aakkoset ovat!” Ä kauhisteli. Yhtäkään toista aakkosta ei tosiaankaan näkynyt missään, ei edes Ö:tä. Hän päätti lähteä etsimään muita aakkosia siinä toivossa, että edes yksi aakkonen löytyisi ja kertoisi, mitä oli tapahtunut. “Aloitan etsimisen täältä Å-lahdesta ja etenen sitä pitkin joka paikkaan”, hän ajatteli. Ä kolusi koko latinalaisten aakkosten maailman läpi löytämättä yhtäkään aakkosta. Lopulta hän palasi pöytänsä alle ja huokaisi: “En tule löytämään heitä kuuna päivänä!” Yhtäkkiä hän havahtui. Hän alkoi kuulla kovia ääniä aakkosmaailman laidalta, juuri sieltä, missä yksikään latinalainen aakkonen käy hyvin harvoin ja mistä Ä ei etsinyt, kreikkalaisten aakkosten suurlähetystöstä. Lähetystön ovi oli sepposen

selällään, ja sieltä rynni ulos jonossa vihaisen näköisiä kreikkalaisia aakkosia, joiden jonoa johti Alfa, jonka jälkeen tuli Beeta, Gamma, Delta ja muut kreikkalaiset aakkoset. Kreikkalaisten aakkosten jälkeen ovesta ulos astui latinalaisten aakkosten jono, jota johti A. A:n jälkeen jonossa kulki B, C, D sekä loput latinalaiset aakkoset, paitsi Ä. Molemmat jonot suuntasivat suoraan Ä-lahden rannassa olevan pöydän luo, jonka alla Ä oli. "Keitä nuo ovat?" Ä hämmästeli, koska hän ei koskaan aikaisemmin ollut nähnyt kreikkalaisia aakkosia. "Ja miksi muut aakkoset tulevat noiden kummajaisten perässä?" hän hämmästeli vieläkin hämmentyneempänä, kun näki, että muut aakkoset tulivat kreikkalaisten aakkosten perässä. "Pysyttelen tässä pöydän alla. Ehkeivät ne näe minua!" Ä ajatteli. Vihaiset kirjaimistot lähestyivät Ä:tä uhkaavasti. Ja perille päästyään Alfa huusi: "Tuolla hän on! Ottakaa kiinni!" Ä ei vielääkään tiennyt tarkasti, mitä oli tekeillä. "M, anna muovipussiksi U:lle!" A komensi. "Selvä, A!" M sanoi ja toimi. "U, usuta Ä muovipussiin!" A määräsi. "Totta kai, A!" U kuittasi ja teki työtä käskettyä. "Hienoa! Ja nyt Ö, öljyä pussin suu tukkoon!" A käski. "Käskystä", Ö sanoi. "Mitä! Onko Ö:kin tässä mukana!" Ä sanoi pettyneenä pussin sisästä. "Alfa, voisitko käskeä alamaisasi kuljettamaan tuon ryökäleen kirjaimistoinväliselle kuulusteluasemalle?" A kysyi. "Kyllä. Epsilon, käske takanasi olevia kirjaimia Kappaan asti tulemaan tähän viereeni!" Alfa komensi. "Zeeta, Eeta, Theeta, loota ja Kappa, tulkaa Alfan viereen!" Epsilon määräsi Alfan pyynnöstä. "Kappa, pidä kiinni pussin öljytystä alueesta! Zeeta, pidä pussia hartioillasi! Sekä lotaa, ryhdy kävelemään suurlähetystön ovelle ja pitele sen ärsyttävää itsestään sulkeutuvaa väliovea auki! Ja te muut, seuratkaa minua! Kerron teille pian, mitä teidän tulee tehdä", Alfa määräsi. Kreikkalaiset aakkoset alkoivat tehdä työtä käskettyä. Seuraavaksi oli latinalaisten aakkosten vuoro. "N, nopeuta meidän kaikkien, myös kreikkalaisten aakkosten, kävelynopeutta T:n taikakuulalla!" A määräsi. "Selvä", N sanoi ja kipitti T:n luokse hakemaan taikakuulaa. "Hetkinen, miksi Q:lla on mukanaan kettinkiä?" A ihmetteli. Q:lla tosiaan oli kettinkiä, mikä on ihmeellistä, sillä yleensä aakkosilla on mukanaan pääasiassa itsellään alkavia asioita, ellei toisin käsketä, kuten N:n tapauksessa. "Ajattelin, että sille olisi tarvetta", Q vastasi. "Vai niin. X, Y ja Z, te jätte tänne odottamaan! Kerron myöhemmin tehtävänne. Ja te loput, seuratkaa minua kreikkalaisten aakkosten perässä suurlähetystöön. L, valmistele meille lentokone, jotta voimme lentää suurlähetystön toisella puolella olevalta lentokentältä kirjaimistoinväliselle kuulusteluasemalle!" A komensi. Näin latinalaisetkin aakkoset ryhtyivät tekemään työtä käskettyä. Ä ei tiennyt, mitä oli tapahtunut ja miksi hän oli muovipussissa, jonka Ö, jota hän luuli ystäväkseen, oli öljynnyt kiinni. Suurlähetystön aulassa odotti iso, kania muistuttava vastaanottotiski, jonka takaa kurkisti hyvin vakavalta näyttävä nainen. Hän oli kielenhuollon virkailija ja katsoi tuimasti aakkosia kohti. "Hyvä, saitte sen ryökäleen!" nainen sanoi. "Onko hän tuossa pussissa?" "Jo vain!" Alfa, joka oli jonon ensimmäinen, vastasi. "No niin, lähtekää jo ja selvittäkää kaikki tarpeellinen!" nainen sanoi ja avasi heille lähetystön takaoven. Sitten he ryhtyivät marssimaan kohti lentokenttää.

Noin tunnin kuluttua he olivat jo istumassa L:n lentokoneessa. Ä oli yhä muovipussissaan. Häntä ei päästetty istumaan matkustamoon, vaan hänet sijoitettiin muovipusseineen lentokoneen ruumaan. Ä oli kauhuissaan. Hän ei tiennyt yhtään, mitä oli tapahtunut. Hän ei ymmärtänyt, kuinka kaikki aakkoset, jopa ne muukalaiset ja Ö, olivat yhtäkkiä häntä vastaan ja kaappasivat hänet. "Kaikki A:n viestiunessa kuulemanne suunnitelemat onnistuivat! Toivottavasti hän puhuu kuulusteluissa totta eikä palturia", B huudahti käyttäen lentokoneen kuulutusjärjestelmää. Kuulutusjärjestelmän äänet olivat niin kovat, että Ä kuuli ne ruumaan asti ja tiesi rahtusen enemmän tapahtuneesta. Hän sai tietää, että A oli välittänyt viestiunen kaikille aakkosille, paitsi hänelle. "Kerrataanpa nyt hieman, miksi olemme täällä!" B kuulutti. "A sai tietoonsa Q:lta, että suurin osa kreikkalaisten ja latinalaisten aakkosten pankkiryöstöistä ovatkin Ä:n suorittamia!" Tämänkin Ä kuuli, ja tällä kertaa hän raivostui. Hän ei voinut ymmärtää, miksi häntä yhtäkkiä syytettäisiin pankkiryöstöistä. "Lentokone laskeutuu viiden minuutin kuluttua!" L kuulutti.

Lentokoneen laskeuduttua he lähtivät marssimaan kohti kuulusteluasemaa. "Kappa ja Zeeta, kantakaa hänet!" Alfa komensi. Asema oli autio ja ränsistynyt, sillä sitä ei ollut käytetty pitkään aikaan. Asemalle päästyään he päättivät laittaa Ä:n aseman vankimpaan kuulusteluhuoneeseen kuulusteltavaksi. Siellä Ä otettiin pois pussistaan, ja hän puhkesi heti

puhumaan: "Miksi ihmeessä olette tuoneet minut tällaiseen tunkkaiseen huoneeseen ja epäilette minua pankkiryöstöistä!" Ä huusi niin käsittämättömän vihaisesti kuin sanoin voi kuvailla. "Hän tietää, miksi olemme täällä! Tai no, miksei tietäisi?" K, joka toimi kuulustelijana, ajatteli. "Kerrohan, mitä olet mennyt tekemään!" K käski. "Mitä tarkoitat? Minä..." Ä ehti kertoa ennen kuin hänet keskeytettiin. "Tarkoitan niitä pankkiryöstöjä!" "Vai luulette te minun ryhtytyneen pankkiryöstäjäksi! Mistä te sellaista olette saaneet päähänne?" "Katso näitä valvontakameranauhoja!" Nauhalla näkyi P:n pankki, josta pian juoksi ulos Ä:tä muistuttava hahmo. "En tuo ole minä!" Ä huusi, ja sillä samaisella hetkellä sähkökummit katkesivat. "Mitä tapahtui!" K huusi. Alkoi kuulua heidän kuulusteluhuonettaan lähestyviä askelia ja kettingin kalsketta. Joku avasi oven ja astui sisään huoneeseen. "Kuka sinä olet?" K kysyi. Sitten sähköt palasivat, ja heidän takaansa kuului ääni, joka sanoi: "Sähköt palasivat! Toivottavasti en säikäyttänyt teitä." Se oli Q, joka oli tullut huoneeseen. "Käskikö A sinun tulla tänne?" K kysyi jälleen. "Ei, mutta..." Q sanoi ja otti taskustaan esiin kaukosäätimen ja painoi sen nappia. Sähköt katkesivat jälleen. "Mitä ihmettä täällä tapahtuu!" K parkui. Ä pysyi hiljaa, sillä hän alkoi aavisti, mitä oli tapahtunut. Hän ehti nähdä, mikä kaukosäädin oli. Se oli S:n sähkön säätelylaite, jolla pystyi katkaisemaan sähköt missä vain. Yhtäkkiä heidän allaan oleva vihreä, pölyinen matto alkoi nousta, ja he jäivät sen sisään jumiin kuulustelupöytine ja tuoleineen, ikään kuin säkkiin. "Mihin me nyt jouduimme!" K voivotteli. Siihen hän sai vastauksen Ä:ltä, joka ei ollut yhtä järkyttynyt: "Joku vangitsi meidät kuulusteluhuoneen mattoon! Ja se joku on varmaankin Q." Siinä samassa heitä alettiin siirtää jonnekin, raahata kuin säkkiä. Sitten matto heitettiin jonnekin.

Siirryttäköön tässä välissä A:n luo kuulusteluaseman kirjastoon. "Mikäs sähkökatko tämä on? S, mitä sähkölläsi tapahtui!" A valitti. "Ei hätää, A! Sähkön säätelylaitteellani voimme palauttaa sähköt helposti." Mutta säätelylaittehan oli Q:lla, kuten tiedämme. Ja kuten arvata saattoi, S huomasi sen puuttuvan: "Herttinen, missä säätelylaitteeni on! Väärissä käsissä se voi aiheuttaa tuhoa!" Q astui kirjastoon, painoi säätelylaitteen nappia ja piilotti laitteen kirjahyllyn väliin. "Sähköt palasivat!" A huudahti. "Mutta miten ne katkesivat ja missä säätelylaitteeni on?" S murehti. "Näyttäisi olevan tuolla kirjahyllyssä!" Q huudahti ja osoitti kohti kirjahyllyä, johon oli sen piilottanut. "Siellähän se onkin! Kiitos, Q." "Missäs sinä olet ollut, Q?" A tiedusteli. "Kä-kävin katsomassa, miten kuulustelut sujuivat, ja he olivat kadonneet!" "Ä ja K:ko kadonneet? Aikaisemmin oli niin rauhallista. Mutta miksi nyt täytyy koko ajan tapahtua draamaa?" "En tiedä, A", B vastasi parhaansa mukaan. "Etsikää heidät! Ja heti paikalla!" "Käskystä!" kaikki, jopa kreikkalaiset aakkoset, sanoivat. Sitten he lähtivät, ja Q ryhtyi tallustamaan heidän peräänsä, mutta A pysäytti hänet: "Missä muuten on se mukaan ottamasi kettinki?" "S-se jäi sinne lentokentälle." "Oletpas sinä jakamielinen!" "Jakamielinen?" Q ihmetteli. "Niin, siis hajamielinen. Menehän nyt muiden mukaan!"

"A! Me löysimme jotakin, A!" R huusi. "No mitä sitten?" A halusi tietää. "Löysimme säkin muotoon taivutetun maton, joka on suljettu kettingillä. Matto löytyi kellarista, mutta se on peräisin kuulusteluhuoneesta!" "Mitä sen sisällä sitten oli?" A tiedusteli. "Emme ole ehtineet avata sitä vielä." "No, avatkaa! Ja heti!" Ja niin he ryhtyivät repimään kettinkejä irti. "Mi-mitä nyt tapahtuu?" K ihmetteli huomattessaan, että maton sisälle alkoi pursuta valoa. "Joku varmaankin päästää meidät loukosta", Ä vastasi. "Mutta kuka? Sitä emme tiedä." Kun matto saatiin auki, syntyi valtava helpotus. "Siellä hän te olettekin! Me etsimme teitä kaikkialta", A kertoi. "Mutta kertokaa nyt, mitä tapahtui!"

Pitkän selitystuokion jälkeen tapahtumat alkoivat tuntua selkeämmiltä. "Eli Q siis tuli kuulusteluhuoneeseen ensimmäisen sähkökatkoksen aikana?" A varmisti. "Kyllä", Ä vastasi. K oli yhä niin järkyttynyt tapahtuneesta, että hänet vietiin kuulusteluaseman lepohuoneeseen lepäämään. "Ja sitten sinä näit, että Q:lla oli S:n sähkön säätelylaite..." A ehti sanoa ennen kuin hänet keskeytettiin. "Ai, minä ihmettelinkin, missä se oli, sillä en ollut jättänyt sitä kirjahyllyyn", S sanoi, koska hän ei ollut kuullut koko tarinaa, sillä hän oli juuri palannut viemästä K:ta lepohuoneeseen. "Ja hän painoi laitteen nappia, ja sähköt katkesivat jälleen?" A jatkoi. "Jo vain, niin se meni", Ä vastasi, "ja sitten hän taittoi maton säkin muotoiseksi ja vangitsi meidät sen sisään." "Ja sittenkö hän vei teidät kellariin?" "Niin." "Sehän tarkoittaa vain sitä, että Q teki sen..."

Siksi hän ylipäättään otti kettinkiä mukaansa”, A tuumi. “Q! Napatkaa hänet!” A käski raivokkaasti. Q oli kuitenkin jo aavistanut, että hänen pitäisi paeta, joten hän istuikin jo L:n lentokoneen ohjaamossa yrittäen saada lentokonetta nousemaan ilmaan. “Tuossa ohjekirjassa sanotaan, että lentokone nousee limentinvihreästä napista ja vähentää korkeutta lohenpunaisesta”, Q ajatteli. “Mutta täällä näyttää olevan myös tummanvihreää, vaaleanvihreää, tummanpunaista ja vaaleanpunaista sorttia! Mikä sitten on limentinvihreä?” Q painoi summamutikassa jotakin vihreistä napeista. Juuri se nappi sattui olemaan limetinvihreä! Lentokone käynnistyi, mutta eihän Q osannut sitä ohjata. Onneksi lentokone osaa ohjata itse itseään, mutta laskeutuminen täytyy suorittaa manuaalisesti. “Hienoa, nyt minua ei voi saada kiinni mitenkään!” Q myhäili.

“Hän varasti lentokoneeni!” L murehti. “S, lähetä sähköpostia P:n poliiseille sekä X:lla, Y:lle ja Z:lle, jotta he osaavat ottaa Q:n kiinni, kun hän saapuu!” A käski. “Alfa, eikös sinullakin ollut sellainen lentokone? Se jokin Alfa, Epsilon, Rho, Omikron...” “Onhan toki!” Alfa vastasi. Myös kreikkalaiset aakkoset olivat tulleet kuulusteluaseman pihalle seuraamaan tapahtumia. “Voisimmeko lentää koneellasi kotiin, Alfa?” “Tottahan toki. Käyn vain valmistelemassa sen.” Alfa lähti valmistelemaan lentokonettaan.

Q oli ehtinyt jo pitkälle, mutta nyt hänen oli ratkaistava eräs pulma: kuinka hän pääsisi laskeutumaan. Hän sai ajatuksen: hän nousi lentokoneen siivelle välttyäkseen pahimmalta tuholta. Lentokone osui juuri huonoon paikkaan, P:n poliisiasemaan! X, Y ja Z ryntäsivät paikalle ja sulkiivat Q:n Y:n yöperhossäkkiin. A:n ja muiden aakkosten lento saapui latinalaisten aakkosten lentokentälle. “Kiinni jäit!” jotkut paikalle tulleista aakkosista huudahtivat.

Mitä Q:lle sitten tapahtui? Tarkemmassa tutkinnassa selvisi, että Q:n paikan aakkosjärjestyksessä alta löytyi Ä:tä esittävä puku, mistä kävi ilmi, että Q olikin suorittanut Ä-asussa pankkiryöstöt, joista Ä:tä epäiltiin. Hänet vangittiin loppuelämäkseen V:n vankilaan. Lisäksi hänen aakkosoikeutensa poistettiin, ja siksi hän on yksi suomen kielen harvinaisimmista aakkosista. Miten Q kuitenkin esiintyy aakkosjärjestyksessämme? Tämä kyseinen Q onkin vain N:n pahvista nikkaroima jäljennös. Ja muuten, A vaatii, että kaikkien tekstien on alettava ja loputtava sanalla *alku*. Hänen vaatimuksiaan on noudatettu myös tässä aakkosmaailman tapahtumiin perustuvassa tekstissä. Alku.

